

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr. če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 90.

V Ljubljani, v četrtek 19. aprila 1888.

Letnik XVI.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 18. aprila.

Budgetna razprava.

(Tretji dan.)

V današnji seji je prvi govoril rusinski poslanec Ozarkievič, za njim pa levičar doktor Pichler, ki je zlasti popravljajl dr. Gregra glede njegovih pojmov o češkem pravu.

Jako važen je bil govor finančnega ministra Dunajewskyja, ki je za prej imenovanim poprijel besedo. Ker doslej noben govornik ni pobijal posameznih številk državnega proračuna, tudi ministru ni bilo treba jih zagovarjati. Zato je bilo pa tudi jedro njegovega govora politično. Levičarjem nasproti je minister povdarjal, da je vlada s pomočjo desnice dosegla mnogo za državo prepotrebnih in prevažnih uspehov, in da se hoče zaradi tega še tesneje na desnico naslanjati. Gledé splošnih zadev povdarjal je potrebo treznosti, Nemcem pa, ki se pritožujejo, da jim je odvzeto vodstvo, podajal je podobo starejšega, že izobraženega brata, ki mora voditi svoje mlajše brate, dokler so neizkušeni in maloletni; kader pa dorastejo, to vodstvo samo po sebi neha, in starejšemu pač ne gre tožiti, da se mu je zaradi tega kaka krivica zgodila. Ministrov govor, ki je bil večkrat z živahno pohvalo sprejet, Vam pošljem jutri po stenografičnem zapisniku.

Za ministrom sedaj govori mlado-češki poslanec dr. V a š a t ý o škodljivosti nemško-avstrijske zveze. Za njim se ima splošna razprava skleniti, ako bo zadostno število poslancev v zbornici, ker sedaj jih je tako malo, da predlog o sklepu splošne razprave gotovo ne bi obveljal. Generalna govornika bodeta na eni strani Š u k l j e, na drugi pa P l e n e r, in bodeta najbrže govorila še danes; da Šukljeju pripomorejo k izvolitvi za generalnega govornika, vpisali so se še P o k l u k a r, K l u n in T o n k l i pa dalmatinski poslanec B o r č i č, kateremu bo Šuklje odstopil prostor pri deželni upravi.

Boulanger.

Zadnje volitve v Franciji so jasno dokazale, da Boulangerjeva stranka napreduje orjaškimi koraki. Volitev v severnem departementu, kjer je bil Boulanger izvoljen z ogromno večino glasov, je sedaj dnevna govorica po vsi Franciji. Ta volilni rezultat je elektrizoval prebivalstvo v Parizu. Že ob 5. uri popoldne se je zbralo mnogo občinstva pred splotji listov „France“, „Intransigenta“ in „Cocarde“. Na pročelji svojih hiš so imenovani listi nastavili električne stroje z razsvetljenimi transparenti, na katerih so naznanjali došla poročila z volišča. Proti večeru rastlo je število radovednežev in Boulangerjevih pristašev. Ko je došel prvi ugodni volilni rezultat, nastal je silen krik. Neki človek, ki je zaklical: „doli z Boulangerjem“, utekel je komaj v kavarno, ker bi se mu bila sicer trda godila.

Ko je že v pozni noči „Intransigent“ izobesil poročilo: „Izvolitev Boulangerjeva je zagotovljena z veliko večino“, zapelo je občinstvo marseljezo in Boulangerjevo pesen.

Boulanger je poslal svojim volilecem v severnem departementu naslednje pismo: „15. dan aprila je za deželo dan resničnega oprostjenja. Pogumno ste se ustavljali vsem pritiskom in tiranom. Delavci so poslušali svojo vest in tvegali svoj kruh. Čast Vaši vstrajnosti! Politiki, ki vedno le jeden program postavljajo na dolgo klop, trdili so, da ne razumejo mene. Vi ste me razumeli in z menoj zahtevali, da se razpusti onemogla zbornica in premeni protirepublikanska in usurpatorska ustava; kajti oni, ki so potrdili to ustavo, prilastili so si oblast, katero so odrekli svojim volilecem. Kar Francija zahteva in kar ste Vi potrdili z mojim imenom, to je ustavodelni zbor, kjer ni čestitjelnosti, ki v republiki narodu odloči širok prostor, ki so mu ga obljubovali ali vedno odrekali. Naše koristi so koristi domovine in republike; ni pa dovolj domovino ljubiti, marveč jo je treba tudi braniti. Skupno bomo imeli to veliko nalogo in ne gledé na obrekovanje skrbeli, da bodete republika in domovina spoštovani in močni. Živela Francija! Živela republika!“

Ali je še treba iskati vzrokov boulanžizmu? Ves svet jih pozna. Boulanžizem je v Franciji sedaj politiška vera vseh ubogih na duhu. Od Boulangerja pričakuje del naroda srečo in rešitev, ker vso krivdo političnih in gospodarskih nezgod vračajo na zbornico in Julesa Ferryja. Zbornica postavlja in odstavlja ministre in deželo tira v pogubo, Jules Ferry pa je v Tonkinu razsipel in žrtvoval francoski denar in kri. Pristaši Boulangerjevi upajo, da bo njihov slavljence izvršil potrebne reforme, službe oportunistov pravičnejše razdelil, povzdignil trgovino in med narodom vzbudil prejšnji ponos nasproti Nemčiji. Pustolovna predrznost Boulangerjeva ugaja Francozom. Konservativci in radikanci se srečujejo v boulanžizmu. Brezvspešni so napor oportuncev. Zapušča jih narod, krči se število njihovih pristašev, diktator Boulanger se veseli svojega dela.

Kakor se nekemu dunajskemu listu poroča iz Pariza, namerava Boulanger tako dolgo vznemirjati narod, da bo dosegel svoj namen. Le o tem še dvomi, ali bi ostal zastopnik v zbornici severnega departementa ali pa v zbornici govoril velik govor, potem odložil svoj mandat ter se pri vseh dopolnilnih volitvah oglašal kot kandidat.

Republika mora sedaj pokazati, ako se hoče vzdržati, da se v nevarnosti morejo združiti generali, poslanci in senatorji. Vlada se ne sme ustrašiti boja in pridobiti si zaupanje armade in naroda. Velika nesreča za republiko je tudi to, ker je Freycinet prevzel vojno ministerstvo. On se je sicer pečal z vojaškimi vědami, a žaljen je vojaški ponos generalov, da je njihov načelnik ne-vojak. Zadnjo besedo v boji z Boulangerjem bo govorila armada. Kdor bo imel vojno na svoji strani, isti bo konečno zmagal. Naravno je, da skušajo republikanci prihodnjemu diktatorju zastaviti pot. Pomenljiv v tem oziru je govor Ferryjev v Epinalu, v kojem je trdil, da bo podpiral Floquetovo ministerstvo, ako se bo odločno upiralo Boulangerju. Vendar imajo tudi prijatelji republike malo upanja, da se bo vzdržala. Tako piše „N. Fr. Pr.“: „Ako se republikanci ne združijo, da vržejo ob tla domišljavega pretendenta, zasluži republika osodo, ki ji preti.“

LISTEK.

Kaj se prinese iz krčme domov.

(Spisal Izidoro Mullois. — Prevel iz laščine Fr. Vice Ivanac.)

III.

Pijančevanje je skoraj postalo bič za naše ljudstvo in sramota naše omike. Zato je silna potreba, da se napravi pravilo in očisti naša domovina take nezmernosti. To se mora napraviti, in jaz upam, da se bo napravilo. Vlada mora podpirati vse tiste, ki se trudijo rešiti ljudstvo tega zla. Ko bi se tako ravnalo, zgodilo bi se kakor v nekem francoskem mestu, kjer je vlada zaprla ali drugače kaznovala vse tiste krčmarje, pri katerih so našli kakega pijanca. Ne more se pustiti, da bi se ljudstvo tako zaničevalo in pohujševalo; ne more se trpeti, da bi se po ulicah kazali pohujševalni prizori pijanstva.

To bi bilo za nas sramota pred očmi vsakega tujca. Kaj bi si mislil o nas? Ali se more imenovati pijanec človek? Človek pameten govori, misli, stopa ravno, z glavo proti nebu obrneno, pijanec pa jeclja, blebetá, da sam ne vé kaj, spodtikuje se in pada skoraj pri vsaki stopinji. Ne, to ni človek.

IV.

Dobro vem, da se bote trudili in mi kaj na to odgovorili. Posebno mladi ljudje mi bodo rekli: gotovo je pijanost grda reč, pa vse jedno grem lahko v krčmo in se tam nekoliko časa zabavam s svojimi prijatelji, ne da bi zato poštenost izgubil. Jaz bi se opijani! Jaz bi postal pijanec? Pijanca ne morem videti.

To je stara pesem, dragi bratec, katero so pijanci celega svetá tisoč let pred tabo prepevali. To je dobro znana stvar. Oni so storili veliko več, oni so obljubovali, prisegali, objokovali, vse to so delali, pa vse to ni pomagalo. Pravijo, da je pot do pekla polna dobre volje in dobrih sklepov. Ravno to se godi v duši pijanca. Napravite tudi vi še tako dobre namene in potem idite v krčmo in bodete videli.

Imejte dobro pred očmi, kar vam rečem: Krčma je jeden tistih strašnih strojev, ki se rabijo v tovarnah: ako se kedo neprevidno takemu stroju približa, in ga tak stroj zgrabi samo za obleko ali roko, tako dolgo ga vrti, premétuje in razkosava, da se ne pozná, je li bil to človek, ali ne. Vsak dan vam bi mogle uboge žene in nesrečne matere reči s solznimi očmi:

„Oh, kako sem nesrečna! Otroci moji nimajo kaj jesti!“

„Pa vaš mož vendar dela?“

„Gotovo, pa glejte, ne upam se povedati; moj mož je dober, ima blago srce, kadar je trezen. Pa žalibog ima slabo navado, strast ga premaga, in mi smo v največi revščini...“

Ako je nadalje vprašate:

„Zakaj pa ste se omožili?“

„Moj gospod! Takrat ni hodil v krčme, bil je prijazen mladenič. Tudi mi je obljuboval in prisegal, da ne bo več tje zahajal. Upala sem, da ga bom poboljšala, pa bile so le sanje. Pri vsem tem Vas lahko zagotovim, da je dober in ima dobre lastnosti, pa krčma ga vsega pokvari.“

Potem ona začne jokati in jokati, da tudi Vam solze v oči pridejo. Pomislite torej dobro, posebno če ste mlade, in ne varajte se s praznim upanjem. Take strasti se ne popravijo v enem letu, temveč se še bolj vkoreninijo. Tudi tukaj velja pregovor: „Pijanec se spreobrne, ko se v jamo zvrne“. Tudi sv. pismo pravi: „Človek tudi v starosti ne odstopi od tiste poti, katero je v mladosti začel.“

Dekleta, ki imajo nekoliko razuma in srca in nočejo nesrečne postati, naj bi nekoliko pomislile in

Politični pregled.

V Ljubljani, 19. aprila.

Notranje dežele.

Cesar je odpovedal dne 17. t. m. svoj prihod k soirée-ji pri Auerspergu, in to z ozirom na bolezen nemškega cesarja.

Iz Budimpešte se poroča dne 17. t. m.: Ko je včeraj **prestolonaslednik Rudolf** nadzoroval pehoto v Ostrogonu, pripetila bi se bila kmalu velika nesreča. Po končanih vajah pripeljali so tri osedlane konje, enega za prestolonaslednika, druga dva pa za njegova pribočnika. Tu se je splašil eden teh konj, vlekel seboj hlapca ter dirjal naravnost proti onemu kraju, kjer je stal cesarjevič; zapazil je to pretečo mu nevarnost še le v zadnjem trenutku, da se je komaj rešil nesreče. Skočil je na stran v istem hipu, ko so ga že skoraj zadela konjska kopita. Konečno se je vendar posrečilo ukrotiti splasenega konja, na kojem je odjahal v mesto pribočnik, major Rosenberg. Prestolonaslednik se je povrnil v mesto na konju polkovnega poveljnika.

„Bud. Corr.“ pravi, da vesti, kedaj se bode te sešli **delegaciji** in koliko bo iznašal vojni kredit, kateri bo zahtevala vlada, niso zanesljive, ker v tem oziru ni še nič gotovega sklenjeno. Niti vojni minister sam bajé še ni izdelal predlog, koje bo izročil skupnim ministerskim posvetovanjem.

Hrvatska deželna vlada, oziroma njen pravosodni odsek, izdelala je postavni načrt o naslednjih kazenskih razsodb in kaznij. Deželni sabor se bo s tem predmetom pečal v prihodnjem zasedanju.

Ogerska vlada namerava izdajati rumunsko vladno glasilo, enako „Srpskemu Dnevniku“. Toda do sedaj še ni dobila sposobnega rumunskega časnika, ki bi hotel prevzeti vredništvo tega lista.

Vojni odsek **ogerskega državnega zbora** je predvčerajšnjim potrdil predlogo o izjemnem sklicevanju rezervnikov in nadomestnih rezervnikov; predlogačil je le § 2. takó, da se bo rezervnikom, kadar bodo sklicani za manj nego dva meseca, ta čas vračunal v skupno dóbo orožnih vaj.

Vnanje države.

Predvčerajšnjim je sprejel **papež Leon XIII.** vse v Rimu navzoče avstrijske škofo. Zaradi mnogih sprejemov zadnje dni čuti se sv. Oče nekoliko utrujenega.

Srbska skupščina je predvčerajšnjim rešila občinsko postavo do § 49. ter je skoraj gotovo včeraj končala specialno debato. — Avstrijski veleposlanik, pl. Hengelmüller, se je povrnil v Belgrad dne 16. t. m.

Kakor že poročano, namerava Rusija storiti nadaljne korake v **bolgarskem** vprašanju. Vprašanje je, kakó bodo to sprejeli bolgarski vladni krogi? Stambulov se je izjavil, da bo Koburžana ravno tako z lahkim sreem zapustil, kakor ga je zvalil v Bolgarijo. Gledé novega kneza je rekel, da volitve niti ne bode treba, ker je princ Valdemar danski že izvoljen in ta izvolitev ni postala neveljavna vsled medigre Koburžanove. Kakor hitro bo Rusija z Valdemarjem dejanski zadovoljna, prišel bo ta v Bolgarijo. Kot vojnega ministra zahtevali bodo Bolgari kakega Rusa, kojega pribočnik pa bo moral biti na vsak način Bolgar. To je načrt Stambulov, kojega pa menda ne bode mogel izvršiti do konca, ako se obistini vest lista „Varšavsky Dnevnik“, ki pravi, da je zakrivil Stambulov iste pregrehe, kakor rumunski vojni minister. — V Plovdivu opazuje se jako velika delavnost ruske stranke. Po noči od 4. na 5. t. m. so nabili na ulicah pozive, naj zahteva narod, da se odstrani Koburžan. Tudi manjši lističi, glasila Cankova in Karavelova, pišejo vedno oistreje. Toliko je gotovo, da se je

storile trden sklep, nobenega tacega za moža ne vzeti, kateri iz navade obiskuje krčmo. „Vi zahajate v krčme, in ne boste nikoli dobili žene, ali boste pa tako dobili, ki sama nič ne velja. Jaz hočem za svoje otroke poštenega očeta, nočem, da bi bili le za nesrečo hiši.“ Ker pa dekleta vedno premalo pomislijo, zato se tolikokrat čujejo tožbe: „Moj mož zapravlja, grdo z mano ravna, tolče me itd.“ Pa kdo je kriv?

Tako je, dragi bralec!

V.

Rekli smo, koliko denarja znesle ubogo ljudstvo v krčme; pogledjmo zdaj, kaj dobi v slabih krčmah. Nesrečo!

Pred nekimi leti živel je nekje majhna družina. Žena je bila dobra gospodinja; k hiši je prinesla razun lepega pohištva tudi 500 gold. Mladi mož ni imel družega kakor 200 glđ., dobro službo in dve trdni roki; bil je dober rokodelce. Ali imel je tudi veliko nagnenje do pohajkovanja po krčmah. Prvi meseci bili so še dosti srečni, pa kmalu se je to njegovo nagnenje izpremenilo v strast. Vedno manj ur je delal na dan in med tednom je tudi cele dni izpuščal.

narod že naveličal vedne negotovosti in da to tudi glasno priznava.

Vsi zdravniki **nemškega** cesarja so se izjavili, da je nevarnost za življenje visokega bolnika zelo velika. V dihalniku se mu je nabralo mnogo gnoja, da jako težko sope; izbruhniti ga ne more, zaradi tega se je bati na eni strani, da ga zaduši, na drugi strani pa tako zvane pijemije, to je otrovanja krvi. Cesarski družinski svet v zvezi z Bismarckom je sklenil opustiti formalnosti stalnega namestnega vladarstva. Narod je jako razburjen ter ne verjame več zdravniškimi bulletinom. Nasprotniki Bismarckovi se množé ter so raztrosili vest mej ljudstvom, da je on zakrivil shujšanje cesarjeve bolezni, ker je svojega vladarja preveč razburil vsled zapretega odstopa in družih pritiskov. „Nordd. Allg. Ztg.“ piše dne 17. t. m.: Cesarju se tekom včerajšnjega dne ni obrnilo na boljše; mrzlca še vedno ni ponehala ter dokazuje, da bolezen ni več krajevna. Poklicali so profesorja Leydena in Senatorja. Prvi ni bil navzoč v Berlinu ter bo danes videl cesarja, slednji pa se je udeležil zdravniškega sveta. Profesor Bergmann je sedaj navadno prisoten pri zdravniških obiskih. Profesor Krausen stanuje začasno v gradu. Zdravniški bulletini pa se ne glasé tako obupno. Cesar zapusti vsak dan za nekaj časa posteljo ter se je predvčerajšnjim celó pokazal pri oknu svoje pisarne narodu, ki ga je navdušeno pozdravil. Tudi vročina se je zmanjšala, kajti padla je v enem dnevu z 39.5° na 38.5° C.

Boulangerjeva zmaga je **francoske** oportunce približala Floquetovemu ministerstvu in Jules Ferry se je izjavil, da hoče podpirati vlado. Toda tudi nasprotniki sedanjega položaja živahno delujejo. Vodstveni odbor lige patrijotov izvolil je zopet Dérouté-a častnim predsednikom; zaradi tega so odstopili trije člani, ki so pristaši Ferryjevi. „Journal des Débats“ piše: „Volitev v Nord-departementu kaže velikansko utrujenost in globoko mržnjo zoper politiko in postopanje sedanje vlade; dokazuje, da večina volilcev ne more več prenašati vlade, ki ne vlada, marveč prepušča deželo zmotnjavam in razpravam politikov in trinoštvu volilnih komisij“. — Neki shod oportuncev v Bordeaux-u se je moral raziti, ker vsled neprestanih „slava“-klicev Boulangerju ni mogel vzdržati reda. — Predvčerajšnjim zvečer hodile so trope ljudi po raznih pariških predmestjih klicaje „slava“ Boulangerju; redarstvu se je posrečilo razkropiti jih brez nadaljnjih izgredov.

Italijanska zbornica bo razpravljala jutri afriško politiko vsled interpelacij, koji sta vložila poslanca Bonghi in de Reuris. Kakor se brzjavi iz Rima, bati se ni Crispiju pri tem predmetu ničesa, ker ima zagotovljeno za-se večino v zbornici. — Gledé trgovinske pogodbe s Francijo imajo vladni krogi jako malo upanja. Preverjeni so namreč, da si Floquet pri sedanjem neugodnem položaji ne bo hotel nakopati še novih težav s prijaznim postopanjem nasproti Italiji.

Turški sultan je pri zadnjem selamliku jako prijazno in očitno odlikoval avstrijskega veleposlanika barona Calice-a. Kakor hitro je izvedel sultan, da je baron Calice navzoč, ki je prišel pokazat nekemu avstrijskemu generalu obrede selamlika, dal si je predstaviti veleposlanika, razgovarjal se je dlje časa z generalom ter mu pri tem zatrjeval svoje prijateljsko mišljenje nasproti Avstriji, in konečno povabil oba, naj prideta v Yildiz-Kiosk.

Španska kraljica-vladarica bo odpotovala, kakor je že določeno v vspredu, dne 15. maja v Barcelono k razstavi. Ostala bo tam nekaj dni ter sprejela tudi avstrijski in ogerski razstavni odbor; slednji se jej bo predstavil v narodni noši.

„Havasovo izvestje“ poroča iz Aten: **Grški** ministerski predsednik Trikupis je zapazil dne 16. t. m., da državni osrednji blagajnik navlašé ni vključil v račun osrednje blagajnice znesek 6 milijonov frankov.

Ker svojim naročnikom ni o pravem času napravil naročenih del, zapuščali so ga vedno bolj. Pri vsem tem je pa vedno bolj pogosto zahajal v krčme. Rodil se mu je sin. Odveč bi bilo povedati, da je bil v treh letih denar potrošen in del pohištva prodan: dolgovi so bili pri čevljarju, pri peku, posebno pa pri krčmarju, kateri se je prvi začel pogotovati za svoje in ga tožiti. Bila je javna dražba. Priči, ki ste spremljali rubača, našli ste toliko revščino, da so se jim smilili ubogi ljudje. Žena bila je sestradana, na nji videli so se znaki trpljenja in pretepanja. Bilo je prodano mnogo pohištva, katero so pokupili rubač in njegovi priči; denar pa so dobili prvi dolžniki. Kolika sramota za tako mladega močnega moža, ko je videl svojo nesrečno ženo in otroke, in da imajo drugi več usmiljenja z njegovo družino, kakor on sam! Pa on še ni premagal svoje strasti. Izgovarjal se je, da ga kliče prijatelj, da ga prosi, naj ga spremlja, in mu ne more odreči... s prijatelji je treba ljubeznjivo ravnati.

(Dalje prih.)

Ta denar so našli pri preiskavi v blagajnici osrednjega državnega zaklada. Sedanjega in prejšnjega blagajnika so zaprli. Sodnijska preiskava bo še-le natančneje pojasnila to zadevo.

Kmetjska vstaja v **Rumuniji** se je razširila po celotni okraj utricenskem; več ko 100.000 prebivalcev so vznemirili agitatorji, ki so, kakor se verjetno zatrjuje, pristaši Bratianovi. Najhujši izgredi so v prefekturah Ilfov, Dimbovica in Jalomica. Kmetje še vedno vstrajno zahtevajo, naj se jim razdelé državna posestva. Ker se bližajo vstajniki Bukareštu, postavila je vlada okrog mesta vojaški kordon, da tako zabrani vhod v mesto razgrajalcem.

Irskega poslanca za Ostmajo, Dillona, so predvčerajšnjim zgrabili in odvedli v zapor.

Izvirni dopisi.

Iz Rima, 15. aprila. Danes smo trije slovenski duhovniki zgodaj maševali v kapeli in na grobu sv. Cirila. Darovali smo ob enem najsvetejšo daritev za združenje vseh Slovanov v katoliško cerkev. Bratovščina sv. Cirila in Metoda ravno to namerava, in to se mi zdi najboljši odgovor na čudno postopanje tistih, ki nas tako radi črnijo in nam slabe namene podtikajo. Tako mi je te dni pravil gospod, ki je v ožji zvezi z našim odborom, da več katoliških Poljakov v ruski državi bi se bilo kaj rado dunajskemu vlaku pridružilo in z nami v Rim potovalo. Vlada jim je to zabranila, le petim gospem se je posrečilo o pravem časi dospeti na Dunaj. Potovale so le bolj po noči. Koliko je na tem resnice, ne vem.

Domov gredé srečavali smo na večih trgih čede kôz. Tù se namreč kravjega mleka za kavo ne dobi. Le kozje rabijo in še pri tem so zelo izbirični. Da je do dobrega prepričan, je li mleko sveže ali ne, mora pastir kar v pričo kupovalca kozo molzti. Če se mu preveč mudi in prehitro zvršuje to opravilo, otepa z nogami mala Breza, druge pa na okrog ležé čakajo, kedaj pridejo na vrsto. Tako vidite, da bi ljubljanska mlekarska zadruga težko delala konkurenco rimskim kozarjem.

Šli smo potem v cerkev sv. Petra. Tam je bilo skupno sv. obhajilo. Na tiskanem programu bila je prej odločena cerkev „Anima“. Pri zborovanju voditelj nas je pa bila večina za največjo cerkev in pri tem je ostalo. Maševal je ob 1/2 8. uri graški nadškof Zwerger, obhajati mu je pomagal še vojaški škof Gruša. Dasi sta se še precej urno obračala, vendar je obhajanje trajalo skoro tri četrt ure. Med tem opravilom so gojenci ustava avstrijskega „Germanicum“ prepevali evharistične pesmi. Zbor štel je okoli 24—30 pevcev. Pozná se jim, da imajo spretnega pevovodjo, posebno drugi bas je bil močan in je tudi, kar ni navada, pel zelo čisto.

Ko je bilo sv. obhajilo končano, povedó nam, da bodo vsem romarjem iz vhoda na desnem velikanskem stebru, na katerem tudi kupla sloni, pokazali svete ostanke, ki se tû hranijo. Kakor napis kaže, pripravil in ozaljšal je ta prostor za sv. relikvije leta 1625. papež Urban VIII. Cerkovnik prižge na osmih svečnikih 32 voščenih sveč. Zdaj pride na vhod duhovnik v spremstvu dveh drugih duhovnikov. Dva zvana ob enem dasta znamenje, kaj se bode godilo. Pokaže se nam zaporedoma: del lesa sv. križa, konec sulice, kateri je prebodel Kristusovo desno stran in podoba v prtu Veronike. Prav dobro se vidi sveto obličje. Z vsakim delom svetih ostankov je romarje blagoslovil.

Iz cerkve gredé vidimo nekaj nenavadnega. Procesija Bošnjakov v narodni noši se počasi pomika v cerkev sv. Petra. Sprejaj gredó moški, za njimi ženske, sredi svojih ovčic pa koraka nadškof Stadler. Vsi molijo rožni venec. Povem Vam, zelo ginljiv je bil pogled. Višji pastir sredi svoje čede.

Danes je sicer nedelja, pa dopoldne se malo pozná, da je praznik; popoldne sicer delo preneha, zato pa vse hiti iz mesta. Tramway, omnibusi, fjakkerji in krasne kočije bogatašev, vse se drvi po ulicah. Težko je iti z enega kraja ceste na drugo stran; gledati moraš zdaj na desno, zdaj na levo in poteči precej za vozom, da te naslednji ne podere k tlom.

Danes popoldne bilo je slovesno zborovanje v cerkvi „Anima“. Ker je bilo pa še le ob 5. uri, zasedli smo voz ter se peljali na rimsko pokopališče. To je pa vredno pogledati. Krasnih spomenikov kar mrgoli. Marsikateri je stal gotovo do 100.000 glđ. Tik zraven je cerkev sv. Lorenca. Pij IX. je storil

veliko za-njo, in še sedaj se za glavnim altarjem popravlja.

Sv. Lorenc in Štefan sta tukaj pokopana. Tudi Pij IX. tu leži. Okoli groba ni še vse izdelano, najbrž je zmanjkalo denarja, ker je zraven mala pušica za milodare.

Hiteli smo nazaj, da mičnih govorov ne zamudimo.

Prvi govornik je bil škof Gruša: „Kot katoliki smo se pokazali, ker smo prišli počastiti najvišjega glavarja; katoliki in sicer delavni katoliki ostanimo, ko ga zapustimo. Nasprotnikov je veliko, zraven tega so tudi hudi in mogočni. Pa ravno taki morajo biti, da se spolni rek našega Zveličarja: in peklenska vrata te ne bodo premagale. Na kupli sv. Petra berete z velikimi črkami zapisano to, in to naj Vam daje pogum ostati odločni in edini ter se poganjati za pravice sv. cerkve. Kaj edinost katoličanov stori, videli ste v razstavi vatikanski. Ni tako mogočnega vladarja na zemlji, ki bi se kedaj mogel s takimi darovi ponašati.“

Za njim je govoril pomnožni škof iz Prage in sicer češki; potem se je zahvalil načelnik dunajskega odbora raznim sodelovalcem rimskega odbora.

Kot četrti govornik nastopil je knezoškof ljubljanski dr. Missia: „Po telesu se bomo kmalu ločili, predragi Slovenci, od tega kraja, a po duši ostanemo še tu. Naša srca pustimo v Rimu. Saj kje hoče biti sinovo srce, kakor le pri svojem Očetu? Mal narod smo mi Slovenci, a drag zaklad hranimo: svoje srce, svojo ljubezen do sv. Očeta.“

Nismo prišli v Rim samo iz radovednosti, pogledat tako imenitno staro mesto, ne, vera nas je gnala. Prišli smo sv. Očetu pokazat svojo udanost, svojo ljubezen, svojo zahvalo. Zgodovina nam kaže, koliko smo dolžni rimski stolici. Najdražji zaklad, sv. vero prejeli smo od tod. Patroni naših škofij bili so vedno v tesni zvezi z rimskimi papeži.

Toda še druga dolžnost iz tega izvira: Moliti za našo cesarsko hišo. Sv. vera bi se bila v nevarnih časih zelo popačila, ko bi se naši katoliški vladarji ne poganjali toliko za-njo. Pač jim je iz političnih obzirov bolje kazalo prestopiti in ljudi siliti v luteranstvo. Da tega niso storili, bil je vzrok le njih pobožnost, sv. stolici udano srce.

Zgodovina zadnjih 40 let nam kaže, kako se povsod veljava izpodkopava. Vidimo nasledke, kam vse to pripelje. Pa tudi v zadnjih letih božja previdnost pri posebnih slovesnostih kaže nam najvišjo veljavo na zemlji: papeža. Kakor smo veliko takih slovesnosti doživeli pri ranjem Piju IX., tako tudi pri Leonu XIII. Ali ni to nekaj migljaj od zgoraj, naj se tesno oklenemo sv. Očeta, naj bomo udani tudi svojemu cesarju. Naj bi bil sad našega romanja goreča ljubezen do sv. stolice, in ljubezen tudi do svojega cesarja! V to pomoz Bog!“

Ker je tukaj navada, da se tudi v cerkvi ploska govorniku, sem tudi med govorom našega vladike čul marsikak „dobro“, „živio“ in na koncu govora odmevalo je burno ploskanje po prostorni cerkvi. Pri drugih govornikih se je šepetalo po cerkvi, ker niso mogli v stranskih delih govornika razumeti. Pri češkem govoru so celo priprosti Nemci zapuščali cerkev z opombo: „Ich verstehe gor nüt.“ Sedaj so pa vsi mirno poslušali navdušen govor.

Ravno mi je pravil v Rimu nastavljen duhoven, da so posebno Italijani zadnjič dr. Sterbenčev govor prav radi poslušali. To je zelo podobno laščini, so rekli.

Prišel sem od večernega zborovanja. Čehi gredo večinoma v Neapolj, samo za to se gré, ali odrinejo z nami vred, ali gredo dan pozneje. Danes se je čul glas, da bi v torek imeli še posebno avdijenco po posameznih oddelkih. Za gotovo zvedeli bomo še le jutri pri avdijenci. Sploh pa vse to ne bode imelo posebnih nasledkov, dan prej ali pozneje dojdemo na svoje kraje.

Iz Rima, 17. aprila. Včeraj smo vsi avstrijski romarji imeli avdijenco pri sv. Očetu. Napovedana je bila za 12. uro. Pa že ob 10. uri so ljudje vreli v velikansko dvorano, kjer je prostora za 3500 oseb. Ob 11. uri bila je prostorna soba že polna romarjev! Vse se je drenjalo le bolj proti sedežu sv. Očeta. Papeževi vojaki so si prizadevali vzdrževati red, pa vsaki si je prizadeval priti le bližje, da bi lažje videl papeža. Vaš dopisnik je sicer kot četovodja imel pravico stopiti prav k ograji pa tudi tam je le prav malo videl. Papežev tron obdajal je krog stolov, prostor za kardinale. Za njimi so stali škofje, kamorniki, prelati, dunajski in rimski odbor, nekaj aristokracije. Ker je bil oder za stopinjo

vzvišen, nismo veliko videli obličja sv. Očeta. Ob 12¼ zadone kliči „evviva“ „na zdar“, „živio“, ko je sv. Oče stopil v dvorano. Pravijo, da je jokal, ko je videl toliko nas zbranih. Grof Perger prebere v laškem jeziku našo addresso. Papež v daljšem govoru odgovoré. Govoré kaj živo. Pomagajo si z rokami in glavo. Jedno uro je vse trajalo. Obljubljena nam je bila za drugi dan še posebna avdijenca po posameznih oddelkih. Pričakovali smo, da bomo takrat vsi Slovenci skupno kot oddelek predstavili se papežu. Ali ravno danes odhaja v Jeruzalem 300 Francozov in tem se je že prej avdijenca dovolila. Nekaj Slovencev že danes zapusti Rim, drugi gredo zvečer, ko bode vse končano, še v Neapolj. Ob 6. uri bo imel sklepni govor P. Denifle, blagoslov pa knezo-škof ljubljanski.

(Dopolnilna volitev v odbor „Matice Slovenske“.) Oddanih 188 glasov; dobili so: gg. Bartel Anton in dr. Zupanec Jernej po 187, dr. Sket Jakob 186, Pleteršnik Maks 185, Vilhar Ivan in Zupančič Vilbald po 172, Šuklje Frane 171, Žolgar Mihael in dr. Jare Anton po 169, Majeiger Ivan 168 glasov, ter so izvoljeni v odbor „Matice Slovenske“ za določeno število let v zmislu § 12. društvenih pravil. — Dobili so pa še gg. Kalan Andrej, dr. Mencinger Iv. in Žlogar Anton po 16, Fekonja Andrej, Koblar A. in Zupan Tomo po 15 glasov, Pintar Luka 4 glasove, dr. Gregorec Lavoslav, Einspieler Gregor in dr. Napotnik Mihael po 1 glas.

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) podaril je prebivalcem občine sv. Jeronima v celjskem političnem okraju, kjer je lansko leto toča pobila, sto goldinarjev podpore.

(V „Rudolfinum-u“) bo jutri zvečer ob 7. uri govoril Francoz č. g. br. Fulgencij Menier o potovanji v Jeruzalem za časa cesarja Konstantina. Povabljeni so vsi, ki umejo francoski in jih zanima ta zgodovinska tvarina.

(Umrl) je v Starem trgu dne 17. t. m. č. g. Matevž Ševelj, župnik v pokoji. Porodil se je dne 1. sept. 1819 v Gradu. R. i. p.!

(XXIII. redni veliki zbor „Matice Slovenske“) bil je včeraj popoldne v mestni dvorani. Navzočih je bilo okoli 50 članov; z dežele so prišli gg. Svetec, Krsnik in drugi. Predsednik čast. g. profesor J. Marn je v svojem govoru izrekel zahvalo odboru, ki je vestno in marljivo izvrševal svojo nalogo; posebno se je zahvalil odborniku in blagajniku g. Ivanu Vilharju, ki že 16 let požrtvovalno opravlja posel društvenega blagajnika, in neumorno delavnemu tajniku g. E. Lah. Gosp. predsednik tudi opomni, da bo „Matica“ drugo leto praznovala 25letnico svojega obstanka in opomni navzoče člane, naj kateri stavi v tem oziru primeren nasvet. Pri drugi točki (račun o društvenem novčnem gospodarstvu) omeni g. tajnik, da so obliacije v računu po kurzni in ne po nominalni vrednosti. Skupni dohodki v minolem letu znašajo 13.267 gld. 35 kr., stroški 9720 gld. 80 kr. Premoženje „Matice Sl.“ znaša 52.196 gld. 80 kr.; v zadnjem letu se je pomnožilo za 2114 gld. 53 kr. Za prihodnje leto je proračunjenih 6060 gld. dohodkov in 5560 gld. stroškov. Po nasvetu gosp. dr. Vošnjaka so se izvolili per acclamationem kot računski presojevalci gg. Žagar, Valentinčič in Bradaška. O odborovem delovanju v minolem letu je poročal tajnik g. Lah; poročilo objavimo v celoti v prihodnjih dveh številkah. G. dr. Vošnjak se v imenu zbora zahvali društvenemu odboru za požrtvovalno in marljivo delovanje.

Odbornik gosp. dr. Požar nato v daljšem in pohvalno vsprejetem govoru povdarja, naj bi se Slovenci po geslu pokojnega dr. Bleiweisa družili in zbirali svoje moč domovini na slavo. Krasna je stavba „Družbe sv. Mohorja“, v koji se zbira večinoma priprosti narod. Druga krasna stavba, duševno zbirališče slovenskemu razumništvu naj bi bila „Matica Slovenska“. Gledé „Matice Slovenske“ moramo pač priznati, da slovenska inteligenca premalo ceni nalogo prvega slovenskega slovstvenega zavoda. Ako bi sodili po številu „matičarjev“, morali bi sklepati, da je n. pr. v Celji le 19, in v Ljubljani le 260 inteligentnih Slovencev. „Matica Slovenska“ bo najbolje praznovala svojo petindvajsetletnico, ako se število njenih članov podvoji in potroji. Član naj bi pridobil člana, vsak omikan zaveden Slovenec bódi

bučelar „Matici“. — Društveni podpredsednik g. prof. Levce stavi v imenu odborovem predlog, naj se § 36 pravičnega reda tako premeni, da se bo v prihodnje glasilo: „Tajnikovo službo odbor po razpisu oddaje praviloma na tri leta. Ako pa se je odbor po večletnem tajnikovem službovanju uveril o njegovi popolni sposobnosti, smé ga tudi brez razpisa potrditi za večletno določbo.“ Zbor soglasno potrdi predlog. Konečno se g. predsednik zahvali g. županu, ki je blagohotno prepustil za zborovanje mestno dvorano.

(S Pivke) se nam piše: Sinoči dné 17. t. m. kmalu po 9. uri se je pripeljala s posebnim vlakom Nj. ces. Visokost cesaričinja Štefanija iz Trsta v Št. Peter. Tü je večerjala v vozu s svojim spremstvom. Pri prihodu in odhodu vlaka je bila od mnogobrojnega občinstva z burnimi „živio“- in „slava“-klici pozdravljena. Prikazala se je večkrat pri oknu radovednim gledalcem in gledalkam. Občudovaje smo zrl v visoko gospó, katere ljubeznjivost in krasota ste nepopisni. Iz vsega vedenja in gibanja njenega žari mladostno veselje in popolno zdravje. Obležena je bila v svetlo-sivo krilo, plavi lasje v drobne kitice spleteni so v podobi nežne kronice venčali ljubkomilo glavico. Pred odhodom vlaka si je živo-rudečo „avbico“ poveznila vrhu las. Na naše navdušene pozdrave je prijazno odzdravljala. Po večerji jo je vlak odpeljal proti Opatiji. — Govori se, da pride prihodnji teden obiskat postojinsko jamo. — Prijatelj iz Rima piše, da se Slovincem potovanje izvrstno izvršuje. Pri avdijenci je bilo sila dosti romarjev, tudi Ne-Avstrijcev. V Rimu na vsacih pet stopinj srečaš romarja, vozovi pa tako švigajo semtertja, da je človek vedno v nevarnosti. Romarji so malo-skupaj, ker hodijo vsak svoja pota. — Neki krogi povprašujejo, ali se je kdo napotil v Rim z vlakom Strossmayerjevim. Kaj pa spet to pomeni? Je-li slaven biskup tako nevarna oseba?

(Orožne vaje rezervnikov) pričele se bodo dné 30. aprila in trajale do dné 5. maja, in sicer pri pešpolkih št. 7, 17, 27, 47, 87 in 97, lovskih bataljonih št. 7, 8, 9, 19, 20 in 27, dragonskem polku št. 5 in ulanskem polku št. 12. Rezervniki železniškega in brzojavnega polka in 4. pijonirskega polka v Ptuij imajo svoje vaje od dné 7. do 19. maja in rezervniki 1. in 2. ženijske rezervne stotnije v Gradci do dné 1. do 13. maja.

(Vinogradniki) okoli Ptujja tožijo o zaostalem delu po vinogradih. Zaradi dolge zime ni bilo mogoče ob navadnem časi trte obrezati. Obrezovanje se je pričelo, ko bi morala trta deloma že okopana biti. Delavci se pa pritožujejo, da imajo jako pičel zaslužek.

(Toča) je padala dne 12. t. m. po središki okolici na Štajerskem. Bila je debela, kakor dobri lešniki; ljudje so jo še drugi dan našli ob kraji gozdov.

(Račja kuga) jela se je po Koroškem dalje razširjati.

(Osepnice.) Dne 17. t. m. zbolela 1 ženska. Ozdravel: Nobeden. Bolnih 18 oseb.

(Na pesku) običal je dné 14. t. m. plov na Dravi blizu Ormoža. Ker od nikoder ni bilo živega človeka, morali so štirje plovci celi dan in noč na plovu čakati in stradati. Ko so skušali drugi dan plov s peska spraviti, odtrgala se je četrt plova in splavala po vodi do Ormoža, kjer so jo vjeli in h kraju potegnili. Kmalu na to prišla je tudi plovcem pomoč. Plov so spravili zopet v vodo in se odpeljali dalje proti V ar a ž d i n u, kamor so bili namenjeni.

(V morji utonil) je dne 27. marca na vožnji iz Bremena v London stavec Maks Leon, sin bivšega mariborskega posestnika tiskarne g. Leona Padel je s parnika „Albatross“ v morje in zginil v valovih. Star še ni bil 20 let.

Telegrami.

Dunaj, 19. aprila. Šuklje, z živalno pohvalo govoreč, obširno zavračal Plenerja in levičarje, povdarjal opravičenost slovenskih tirjatev, katere pa Gauč prezira, ter ministertvu priporočal popustiti polovičarstvo. — Hohenwart dejanskim popravkom oestro mahniti Plenerja.

Temešvar, 18. aprila. Dunav je popolnoma preplaval srenjo O-Palanko. V Uj-Palanki je tudi 50 hiš pod vodo. Pet hiš se je podrlo; promet je pretrgan, revščina velika.

Zader, 18. aprila. Pri dopolnilni volitvi iz vrste najvišje obdačenih volilcev je zmagal kandidat avtonomne stranke, dr. Ludovik baron Lapenna, s 188 izmed 372 oddanih veljavnih glasov proti dr. Nikolaju Katniču, ki je dobil 184 glasov.

Berolin, 19. aprila. Cesarju se je zvečer mrzlica precej shujšala. Cesar je malo prepadel. Bolezen se razširja dalje v sapnik. Dihanje je precej težko.

Pariz, 18. aprila. Vlada je ukrenila povodom jutrnjega zopetnega otvorjenja zbornice potrebne naredbe, da se ohrani red. Del posadke bo ostal v vojašnicah pripravljen. Kakor se zatrjuje, bo glavni predmet jutrnjemu posvetovanju vprašanje, ali naj zbornica voli v petek komisijo, ki bo presodila ustavo. Kakó bo pri tem postopala vlada, ni še znano,

Za pogorelece na Vinici, Goleku in v Podklanjci

so dozdaj podpisane milodare poslali prečastiti in častiti gospodje:

Viljem Pfeifer, državni in deželni poslanec	121 gl.	40 kr.
Peter Mohar, župnik v Dragatušu	71	—
msgr. Luka Jeran, stolni korar v Ljubljani	75	—
Janez Oblak, dekan v Kamniku	5	—
Franjo Schweiger, župnik na Radovici	10	—
mil. g. Peter Urh, proš. i. t. d. v Novem mestu	10	—
Dr. Josip Marinko, gimnazijski katehet v Novem mestu	2	—
Matija Jeriha, nunski spovednik v Škofjeloči	10	—
Simon Zupan, katehet v Škofjeloči	5	—
Gregor Malovrh, župnik v Stranjah	5	—
Baltazar Bartol, župnik v pok. na sp. Brniku	5	—
Janez Germ, župnik v Škocijanu	5	—
Josip Borštnar, kapelan v Škocijanu	10	—
Janez Golob, kapelan v Škocijanu	2	—
France Boncelj, adm. Dražgošah	8	10
Neimenovan dobrotnik	50	—

Č. g. Miroslav Hudovernik, župnik v Lescab, je poslal zavitek razne obleke, obutev i. t. d.

Vsem blagim dobrotnikom se pristočno zahvaljujem ter rečem: Bog vsem stoterno poplačaj!

Priporočujem uboge pogorelece tudi drugim milosrčnim in usmiljenim dobrotnikom, zlasti bi mi bilo v veliko tolažbo, ko bi se kateri dobrotniki spominjali cerkve sv. Jožefa Podklanjem, ki je tudi pogorela — je brez premoženja in je bila zavarovana le za majhno svoto!

Na Vinici 16. aprila 1888.

Juri König,
župnik.

Zahvala.

Zahvaljujemo se podpisani vsem, ki so povodom smrti naše predrage matere, oziroma tašče, stare matere in sestre, gospé

Marte Gerber, roj. Potočin,

nam izkazali toli tolažilno sočutje ter blago ranjko spremili k poslednjemu počitku. Prisrčna hvala tudi darovateljem krasnih vencev.

LJUBLJANA, 19. aprila 1888.

Žalujoča rodbina Gerber.

Umrli so:

16. aprila. Aleksander Gücel, pozlatar, 45 let, Gledališke ulice št. 8, Variola. — Ignacij Jereb, delavec, 35 let, Karlovska cesta št. 7, jetika. — Marta Gerber, knjigovozova in posestnikova udova, 64 let, Kongresni trg št. 4, kap. — Jovana Schott, učiteljeva vdova, 63 let, sv. Jakoba trg št. 11, spri-denje želodca.

17. aprila. Katarina Sušnik, uradnikova žena, 62 let, Vegove ulice št. 10, oslabljenje moči.

V bolnišnici:

14. aprila. Janez Mlakar, gostač, 42 let, mrzlica. — Jožef Topač, delavec, 33 let, jetika.

16. aprila. Franc Mave, 66 let, Pneumonia. — Ana Kosem, delavka, 51 let, Oedema cerebri. — Janez Kovač, delavec, 58 let, Emphysem.

Tržne cene

dné 18. aprila.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	6	17	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež,	4	55	Surovo maslo,	—	90
Ječmen,	4	22	Jajce, jedno	—	2
Oves,	2	09	Mleko, liter	—	8
Ajda,	4	22	Goreje meso, kgr.	—	56
Proso,	4	55	Telečje	—	54
Koruza,	5	62	Svinjsko	—	60
Krompir,	2	41	Koštrunovo	—	36
Leča,	12	—	Pišanec	—	50
Grah,	13	—	Golob	—	18
Fižol,	11	—	Seno, 100 kgr.	2	50
Maslo, kgr.	1	—	Slama,	2	32
Mast,	—	66	Drva trda, 4 mtr.	7	10
Špeh svež,	—	60	mehka,	4	15

Izdajatelj: Jožef Jerič.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. zjut.	735-6	9-8	sl. svzh.	jasno	
18. 2. u. pop.	733-1	20-6	sl. vzh.		0 00
9. u. zveč.	733-7	14-4	sl. jzap.	n. oblačno	

Jasno popoldne nekoliko oblačno. Srednja temperatura 14-9° C., za 5-6° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

19. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 05 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16%	80 " 35 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " 05 "
Papirna renta, davka prosta	92 " 80 "
Akcije avstr.-ogerske banke	865 " — "
Kreditne akcije	268 " 80 "
London	127 " — "
Srebro	— " — "
Francoški napoleond.	10 " 05 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 97 "
Nemške marke	62 " 40 "

Dr. A. Roblek,

mestni fizik,

(2)

stanuje Sv. Petra cesta št. 2 v lekarnika gospoda Mayr-a hiši.

Ordinira: predpoludne od 8.—9., popo-ludne od 3.—4. ure.

☛ Za uboge brezplačno. ☛

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkev v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priloga prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnat barve v ploševinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Umetne

(15)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovšem američanskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradekega mostu, I. nadstropje.

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja je gotovo

☛ zavarovanje življenja. ☛

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za nezaten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi, 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovaneu samemu o dogovorjenej starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemna zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, kat

prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vs čistega dobička, ki je leta 1887 iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25% celo 4

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 za 22,835.193 goldinarjev. Vsa pojasnila daje brezplačno

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani
v lastnej hiši (Gospoke ulice 12.)

Molitev

velik pripomoček k zveličanju.

Spisal

sv. Alfonz Maria Liguori.

Slovensko izdal s pridejanimi molitvami pri dopol-danski in popoldanski službi Božji

dr. Anton Jarc,

prošt.

„Prebirajte in na novo berite te bukve... pripravi, kolikor je v vaši moči tudi druge na to, da se jih bodo poslužili... Zmed vseh duhovnih spisov, katere sem izdal, je ta gotovo najkoristnejši. Hotel bi, ako mi bilo mogoče, izdati toliko iztisov, kolikor je kristijanov na zemlji, da bi vsakemu dal po enega.“

(Lastne besede sv. Alfonza.)

176 strani 16°. Cena lično v platno vezano 50 kr.

„Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani.

Lastnina „Katoliškega tiskovnega društva“.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), naj-bolj praktično, elegantno, moder-no in priljubljeno-tapecirano pohišt-veno orodje, pre-oblečeno z moder-nim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdelajo po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,
tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3,
(pod mestnim trgom).

Uzorec blaga resnim kupecem franco na razpolago. Vsa v moje stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmatratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špeci-jaliteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franko na za-htevanje. ☛

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svoje dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer

za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobami zastoj in franko.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliško Tiskarne“ v